

Eventyr

på

bondegården

... en personlig historie

Skrevet af
Ejnar Hansen

Illustreret af
Jane Nygaard

Create-A-Book ...bogen der handler om dig

(c) X-PRESS-IT / Create-A-Book Europe

X-PRESS-IT A/S
Erantivænget 1, DK-5540 Ullerslev
www.x-press-it.dk · info@x-press-it.dk · Tlf. 6224 4502

Denne bog er skrevet specielt til

Anne Line Hansen

Med kærlig hilsen fra

Oldemor og Oldefar

Den 24. februar 2009

"Hanen laver sine gamle numre igen," sukkede Tygge-Bertha. "Hvis vi ikke snart finder den, vil vi igen få én af disse ubehagelige dage. Forresten, hvem er den pige, der står derovre?"

Hunden Fido, der vidste besked med alt, hvad der skete på gården, kiggede derhen og så en pige, der kom gående rundt om laden.

"Hvis mine øjne ikke narrer mig," sagde Fido begejstret, "så tror jeg bestemt, at det er Anne, den meget berømte detektiv. Jeg har hørt, at hun allerede nu i en alder af 5 år har opklaret flere mysterier, end Sherlock Holmes gjorde i hele sit liv. Måske bliver det en god dag for os alligevel."

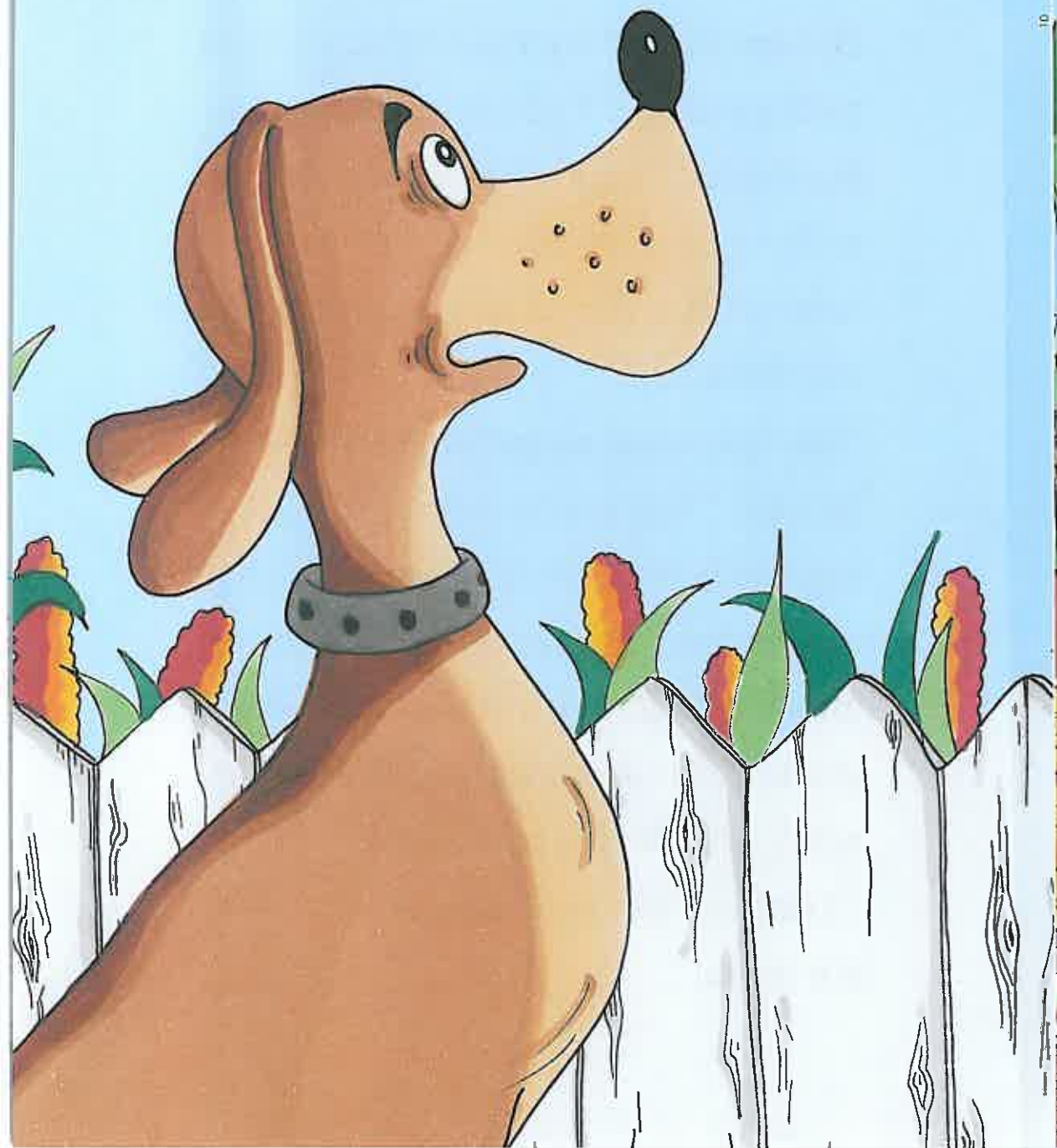
"En god dag!" sukkede Tygge-Bertha igen. "Hvordan det? Du laver sjov. Husker du sidste gang hanen forsvandt? Snaske Gris blev så rasende over at gå glip af morgenmaden, at den ikke talte til hanen i 3 dage. Og det selv om Snaske elsker at høre sig selv tale!"
"Hej, der kommer Anne," sagde Fido.
"Hun ser frisk ud."

Dyrene vendte sig mod Anne og sagde pænt goddag. "Velkommen til vores bondegård," sagde Fido. "Jeg har hørt, at du er en af de dygtigste detektiver i hele verden. Det er noget, jeg har snuset mig frem til."

"Du kan snuse meget op," drillede Snaske. "Din snude er jo så stor, at du sagtens kunne dele den med alle os på bondegården." Fido havde ikke noget imod, selv at lave lidt sjov med sin snude. Men den brød sig ikke om, at andre lavede sjov med den.

"Ti stille," råbte den til Snaske. "Pas du din tryne!"

Gårdhunden vendte sig igen mod Anne. "Vi har et kæmpe problem her," forklarede den. "Ser du, hanen er blevet væk, og når det sker, ja så er det som om, det hele går fra hinanden. Hanen ved det, og derfor gemmer den sig og får alle til at søge efter den. Men ingen - slet ingen - har nogensinde kunnet finde den. Den er alt for smart. Måske kan en verdensberømt detektiv som dig finde den!"

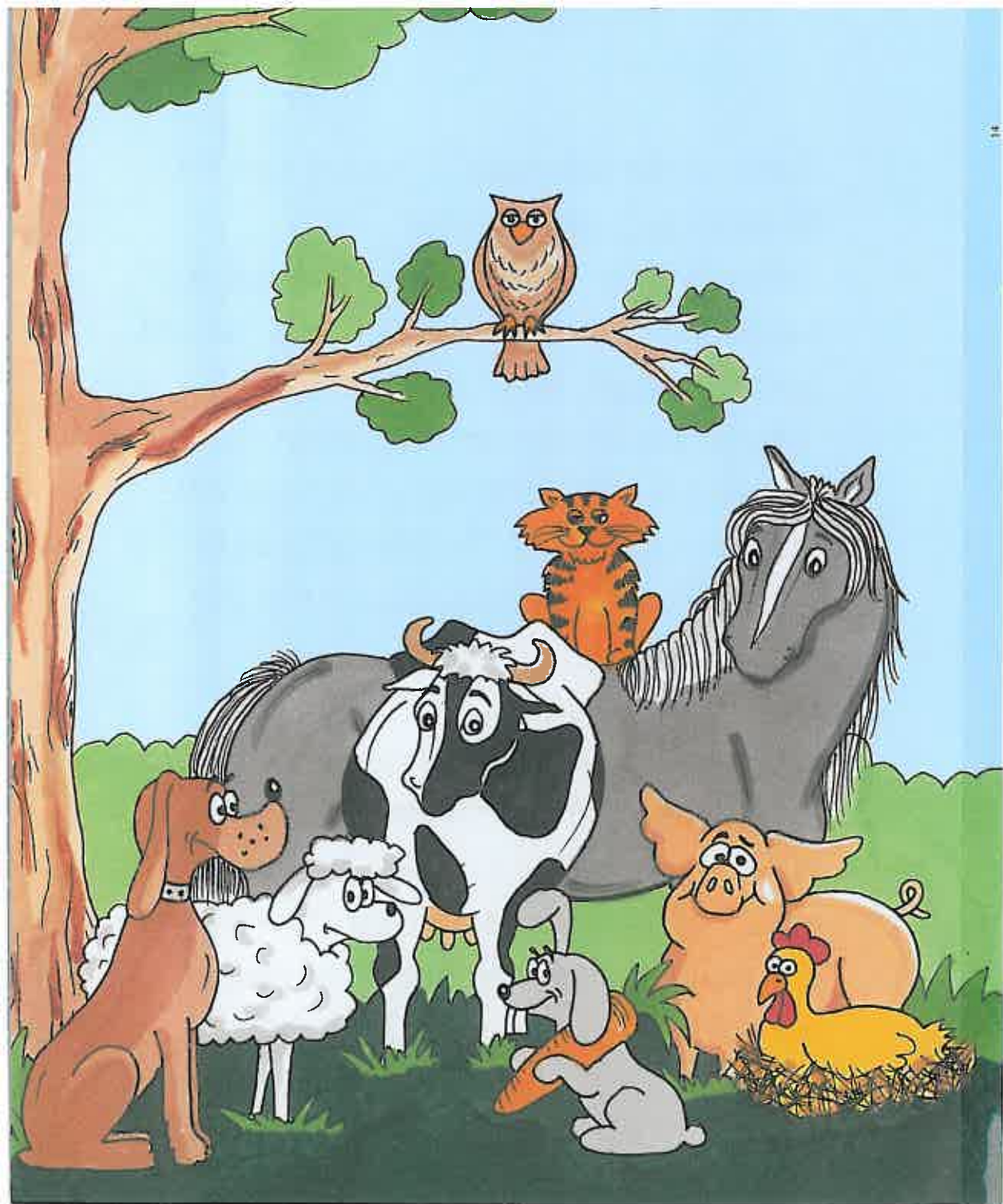
Anne så det bekymrede udtryk hos Fido, Snaske og Tygge-Bertha.

"Men hvorfor venter I ikke bare på, at hanen skal komme ud fra sit gemmested igen?" spurgte hun forvirret.

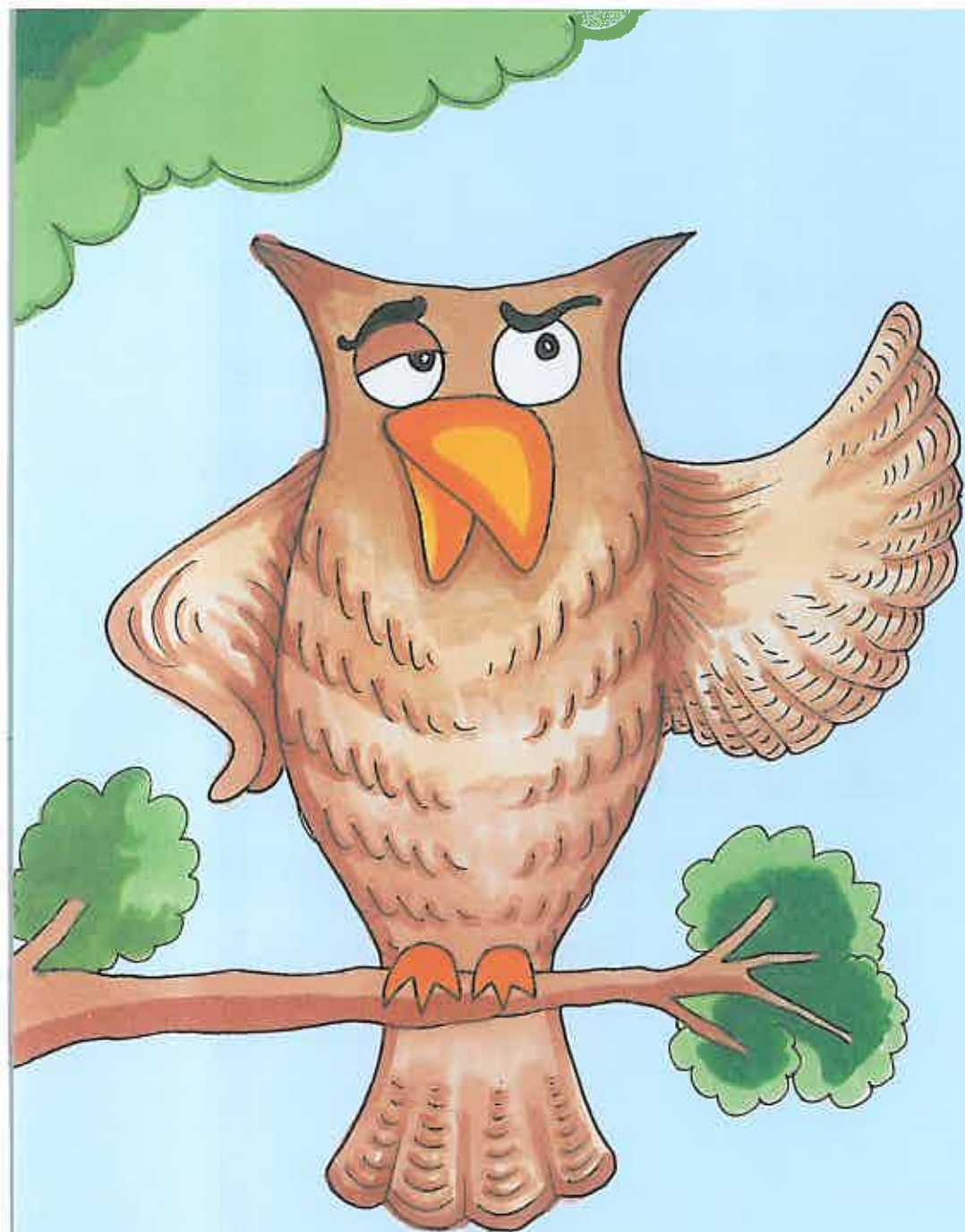
"Og du kalder dig selv en detektiv," pippede Gogge Kylling, som også ville deltage i samtalen. "Vi kan ikke bare vente. Ved du virkelig ikke, hvad der sker, når hanen er væk?"

Det vidste Anne ikke.

"Interessant sag," sagde Anne med et smil. "Jeg vil meget gerne hjælpe. Det vil Mie, Daniel og Hans helt sikkert også." "Hvis bare jeg vidste, hvorfor det er så vigtigt med den hane," hviskede hun til sig selv.

Anne bad Fido om at samle alle bondegårdens dyr til et vigtigt møde. Snart var de alle samlede og var meget opmærksomme. Der var Gogge Kylling, Snaske Gris, Tygge-Bertha, Gumle Kanin, fåret Bræge, katten Mis, ugle Tude, hesten Pruste og selvfølgelig Fido. Fido spildte ikke tiden, men gik lige til sagen. "Hanen har gemt sig," sagde den.

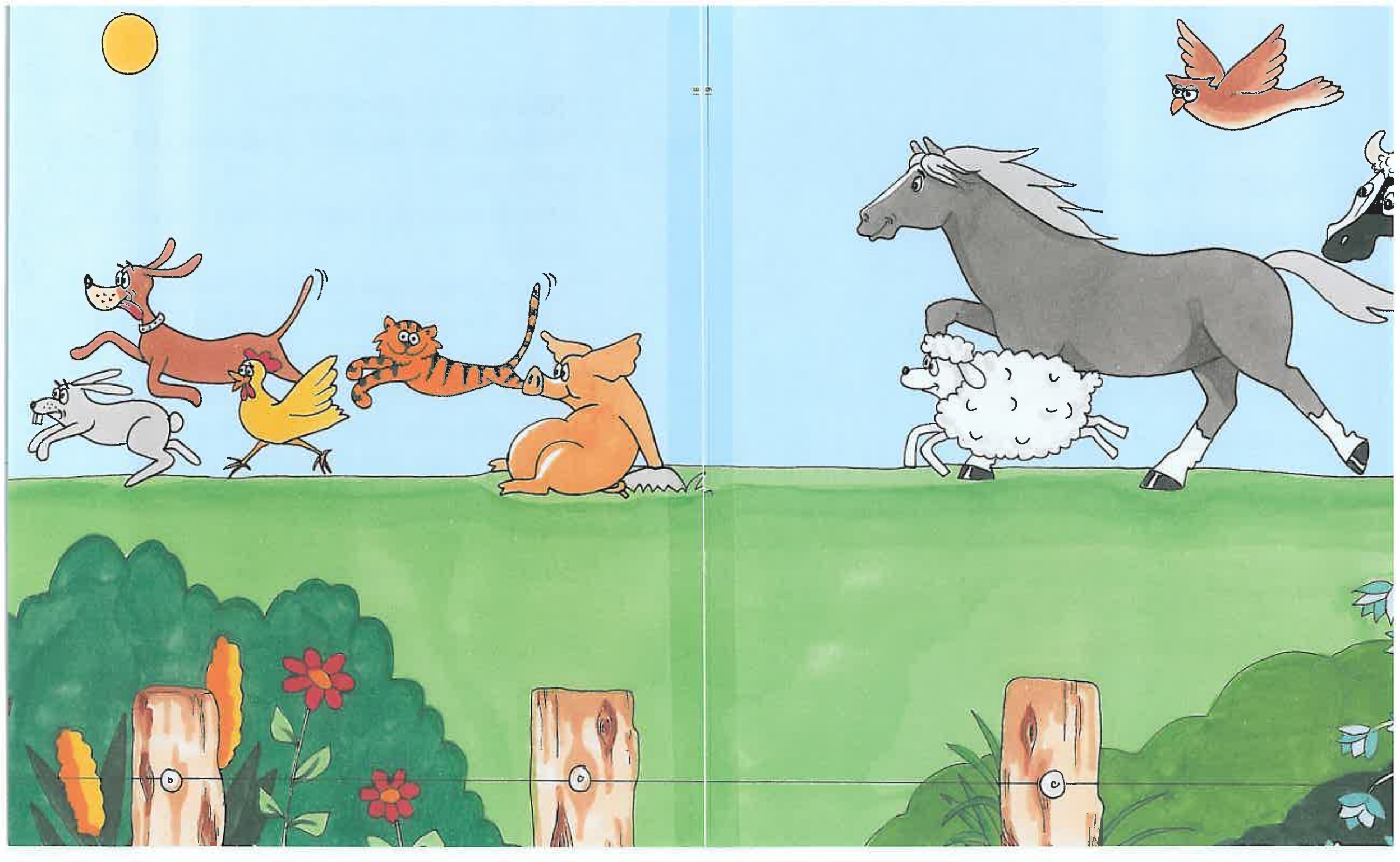

"Ikke igen!," udbrød Bræge.

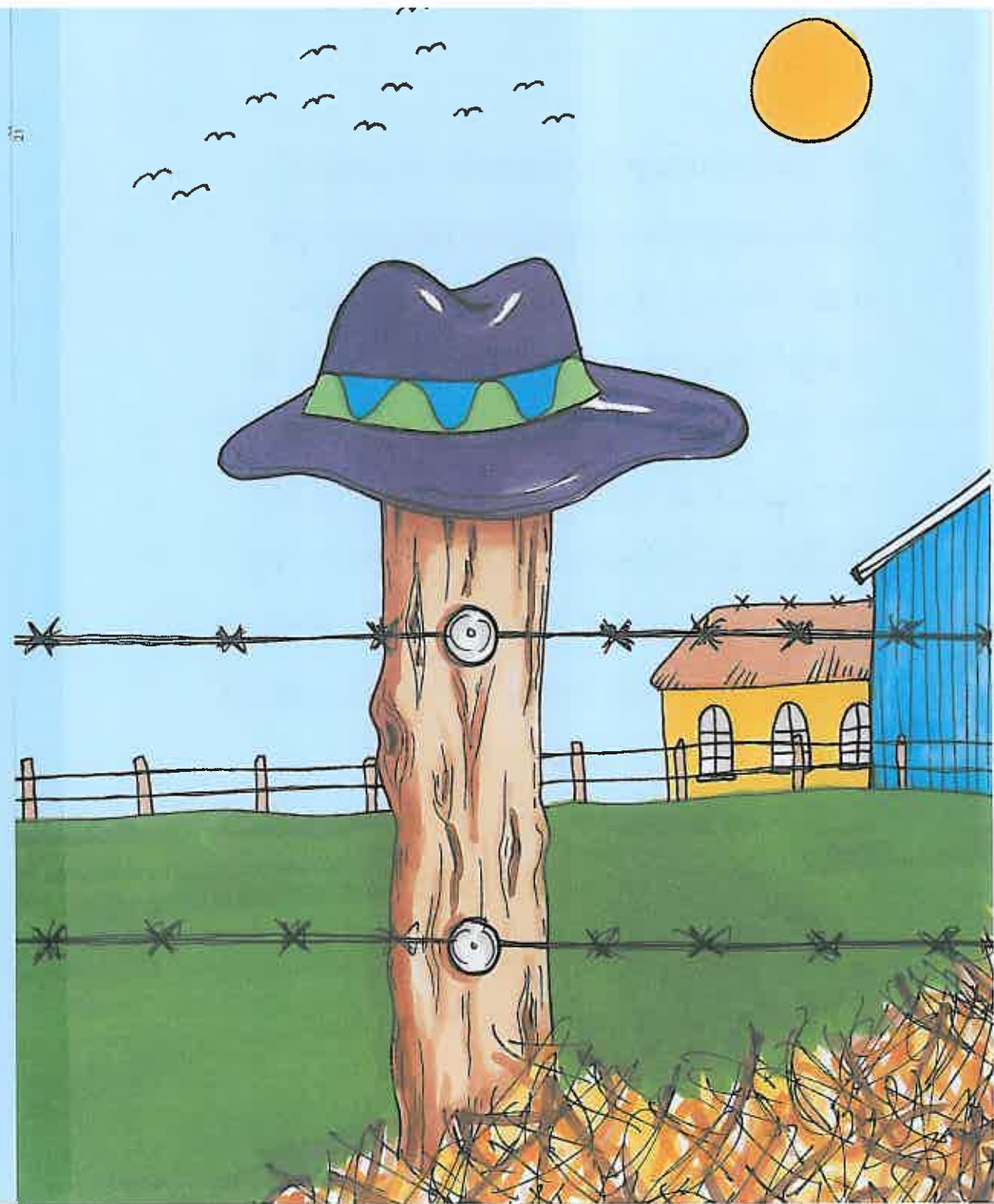
"Hvorfor skal det altid gå ud over os?,"
peb Gumle.

Alle de andre dyr mumlede og hvinede
uroligt.

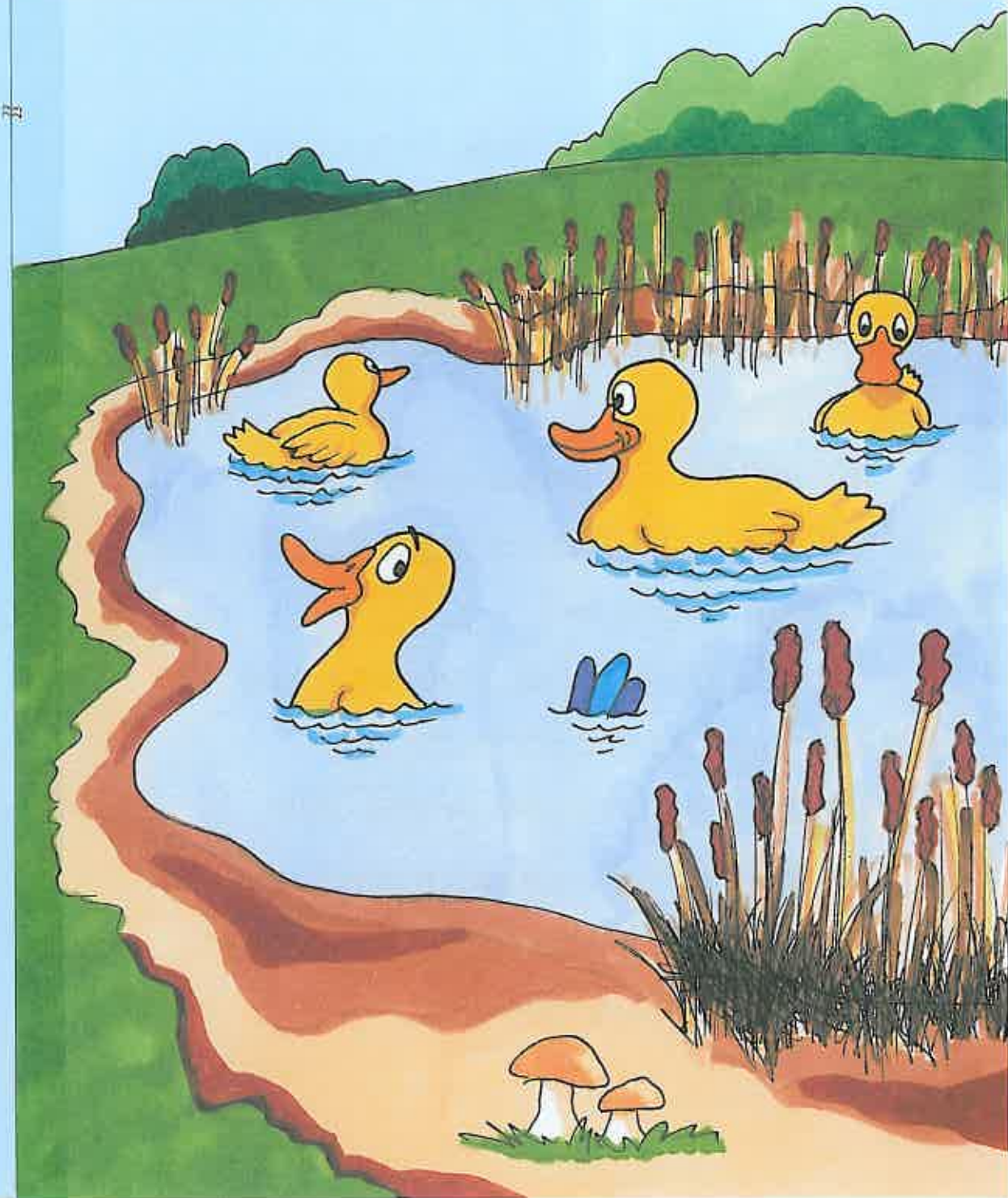
"Det er ikke noget problem," sagde
Tude. "Den sag ordner jeg." Det fik bare
de andre til at mumle og hvine endnu
højere. Fido råbte højt for at få dem alle
til at høre efter. "Vi skal nok finde
hanen," sagde den. "Lige her, lige nu,
lige her på denne bondegård har vi Anne
Line Hansen, den verdensberømte
detektiv. Hun er kommet hertil fra
Ullerslev og har lovet at finde hanen."
"Nej, det har jeg ikke," protesterede
Anne. "Jeg sagde, jeg ville prøve at
finde hanen."

Detektiven Anne tog sin tænkehat på. I virkeligheden var det ikke rigtigt en tænkehat, bare hendes gamle yndlingshat; men hun fik altid gode ideer, når hun havde den på. Det vigtigste var, at hun så meget betydningsfuld ud med den på. Anne vendte sig langsomt mod Mie, Daniel og Hans. "Jeg har en plan," sagde hun. "Lad os gå hen til dammen."

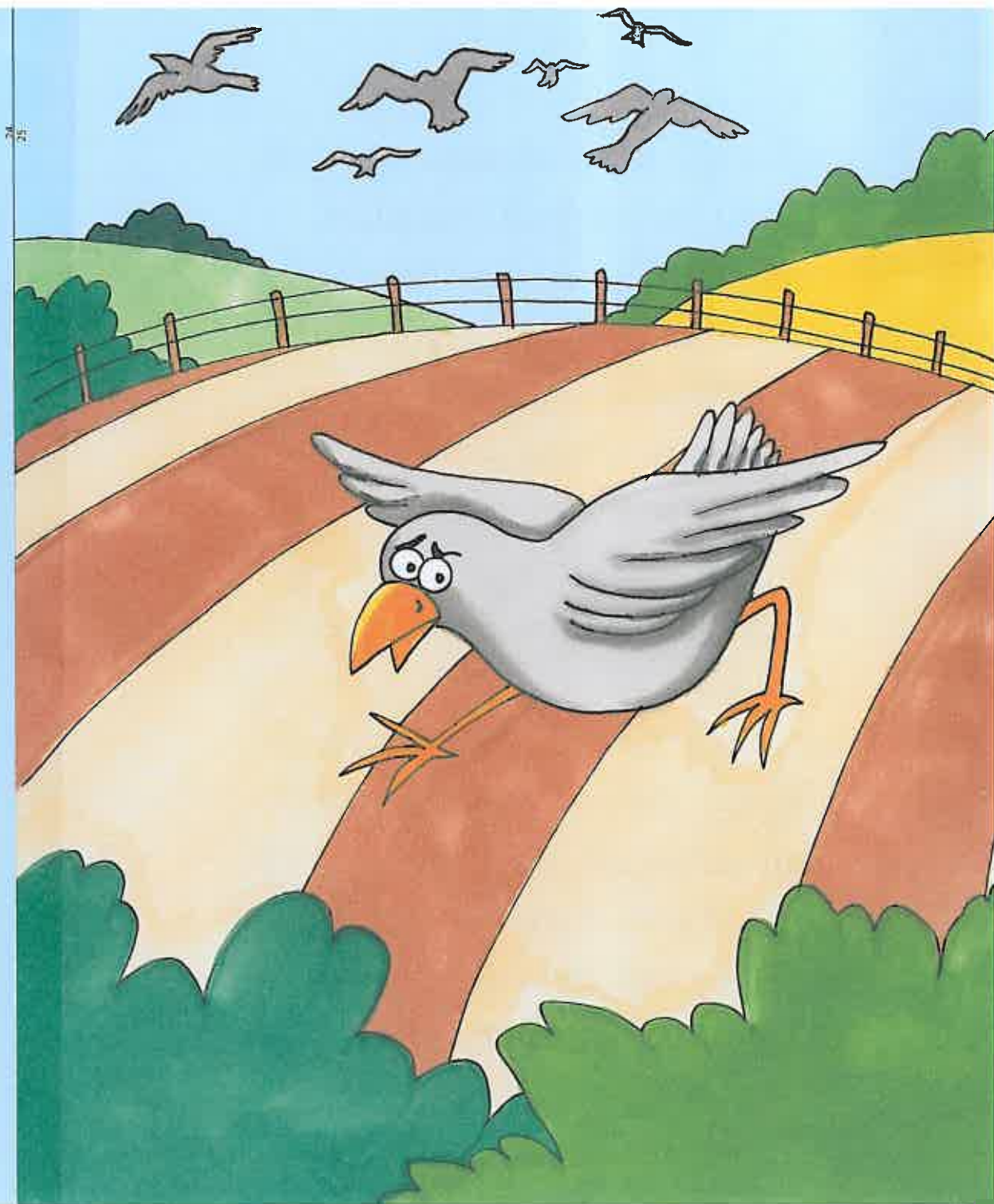
Ude i dammen svømmede 4 ænder.
Anne kiggede meget, meget nøje på
dem. De tre af ænderne svømmede
meget flot, men den fjerde så ud til at
have det svært. Anne vendte sig mod
den and, der havde det svært med at
holde sig flydende. "Ved du, hvor jeg
kan finde hanen?" spurgte hun. "Det er
umuligt at finde hanen," svarede anden.
"Ingen, overhovedet ingen, har
nogensinde fundet den, og der er ingen,
der kan finde den. Den er alt for smart."
Anne rynkede brynene. Det gjorde hun
altid, når hun havde fundet et spor.

De gik videre til en mark, hvor nogle krager var igang med at spise en hurtig aftensmad, mens krageren Kraka fik sig en lur. Kraka holdt meget af at få sig en lur - hele tiden.

"Må jeg stille jer krager et spørgsmål?" begyndte Anne. "Er der nogen her, der ved, hvor hanen er?"

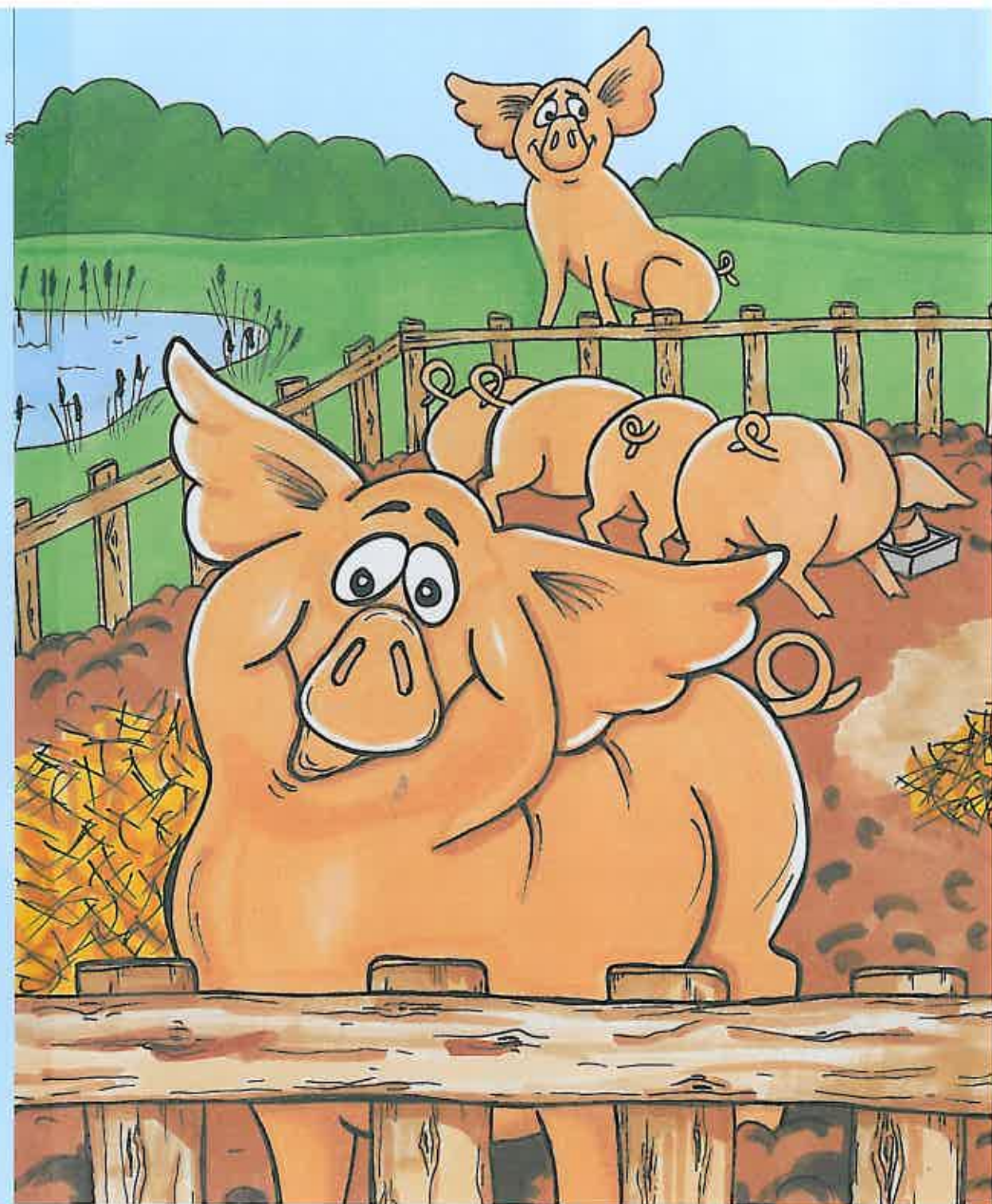
"Det er ikke alt, der er, som det ser ud til," sagde den ene krage. På det tidspunkt åbnede Kraka øjnene. Alle kragerne fløj væk, undtagen den som havde snakket med Anne. Den løb væk. Anne rynkede brynene.

Derefter gik Anne sammen med Mie, Daniel og Hans hen til svinestien. Snaske blev glad for at se dem og begyndte straks at tale meget hurtigt. Anne betragtede omhyggeligt svinestien, og vendte så sin opmærksomhed mod en noget mager gris.

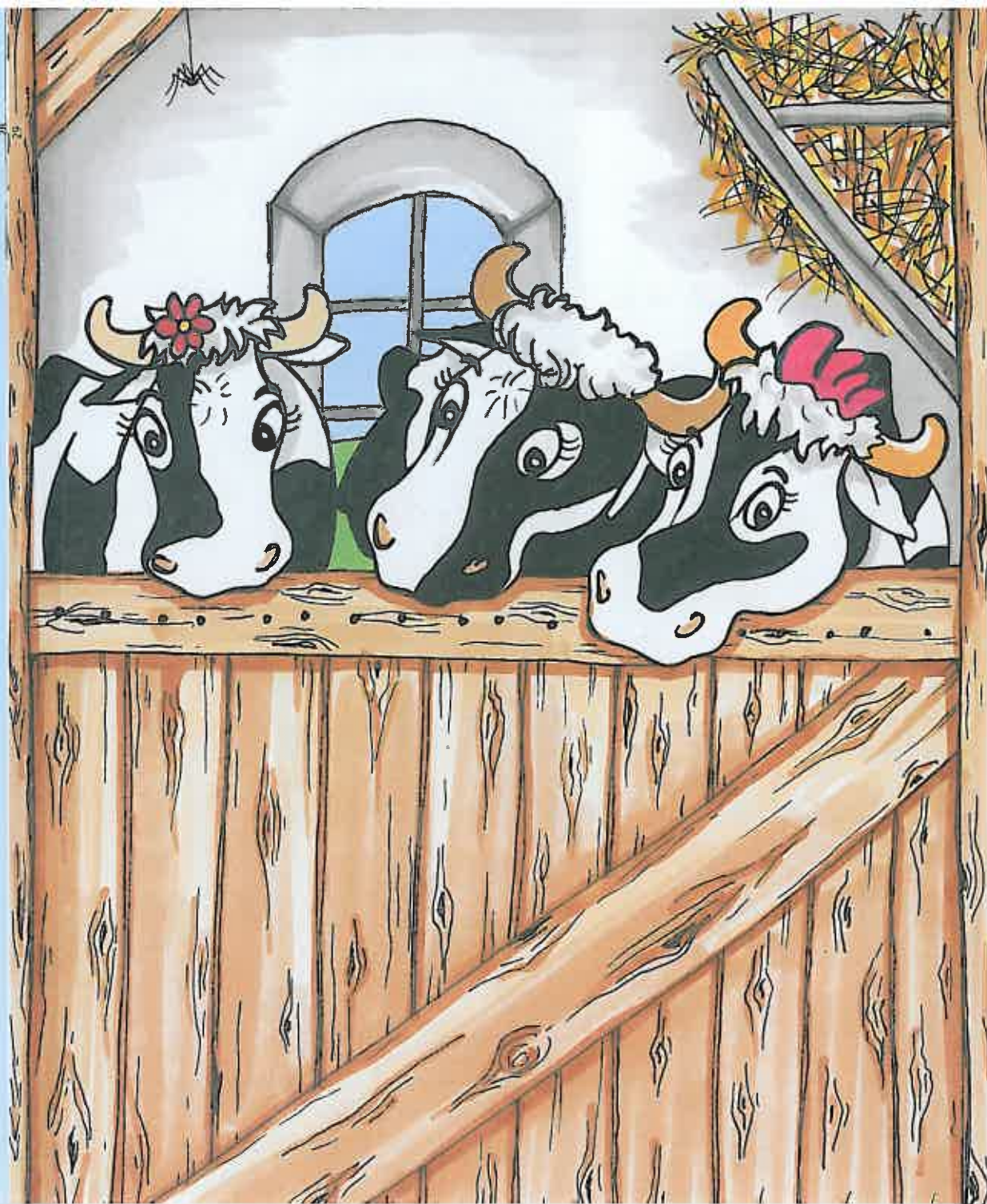
"Ved du, hvor jeg kan finde hanen?" spurgte hun.

"Der er ingen overhovedet på denne bondegård, der ved, hvor hanen er," svarede den magre gris. "Men jeg vil give dig et spor. Hanen er aldrig langt væk fra det sted, hvor der sker noget." Anne rynkede lidt på brynene igen.

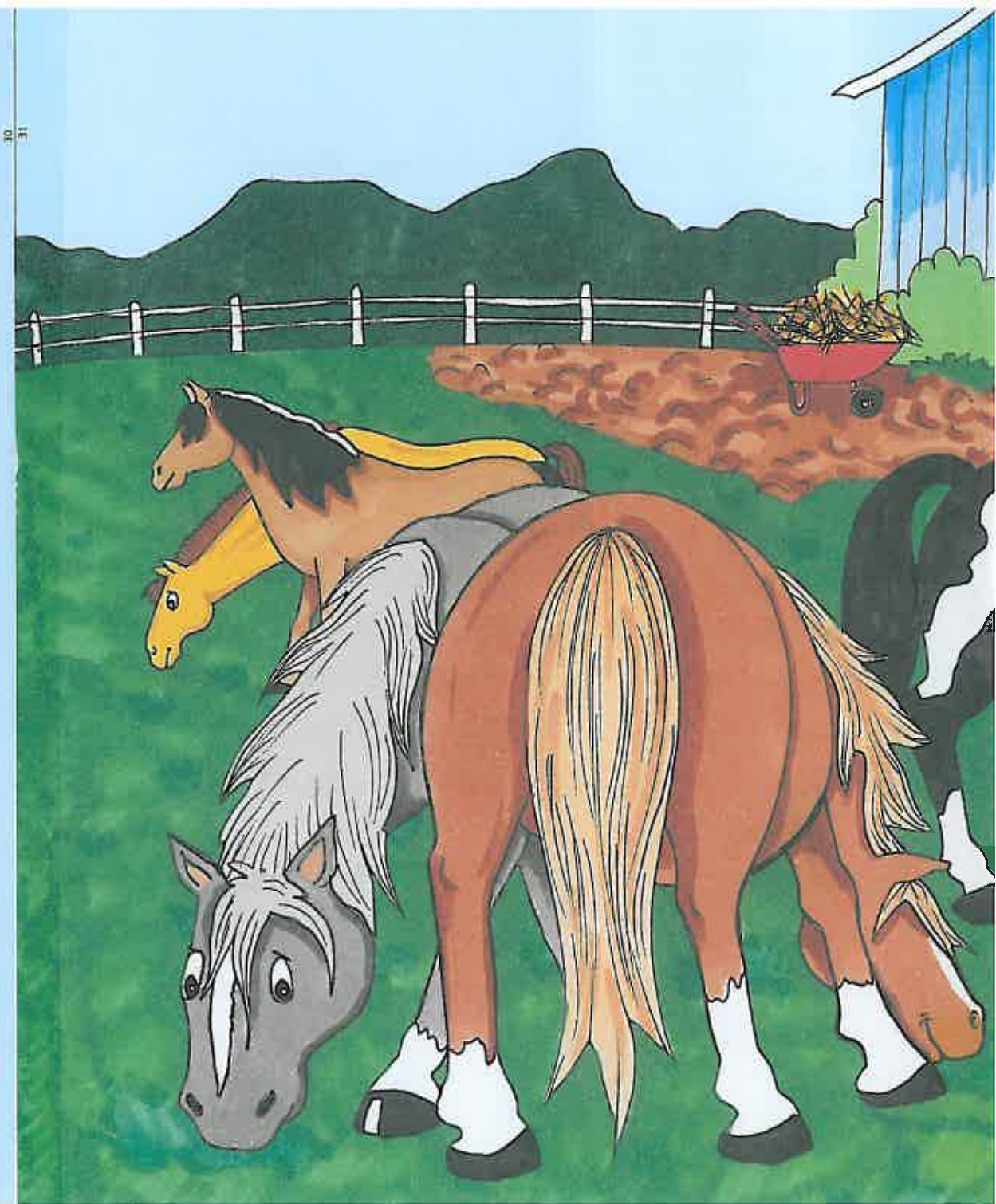

Næste stop på turen var kostalden, hvor alle køerne var ved at gøre klar til natten. Anne gik rundt om alle båsene. Hun passede meget på, hvor hun trådte. Hun gik hen til en ko, der stod lige ved siden af Tygge-Bertha og spurgte: "Hvorfor er alle så oprørte over, at hanen er væk?"

"Er det ikke gået op for dig?" svarede koen. "Hvis du boede på en bondegård, ville det være tydeligt. Det er fordi, at uden hanen, vil disse stakkels køer, uups, jeg mener, vil vi stakkels køer få en alt for lang nattesøvn, vores yver vil være helt fyldt med mælk, og vi vil ikke være godt tilpas." Anne rynkede brynene igen.

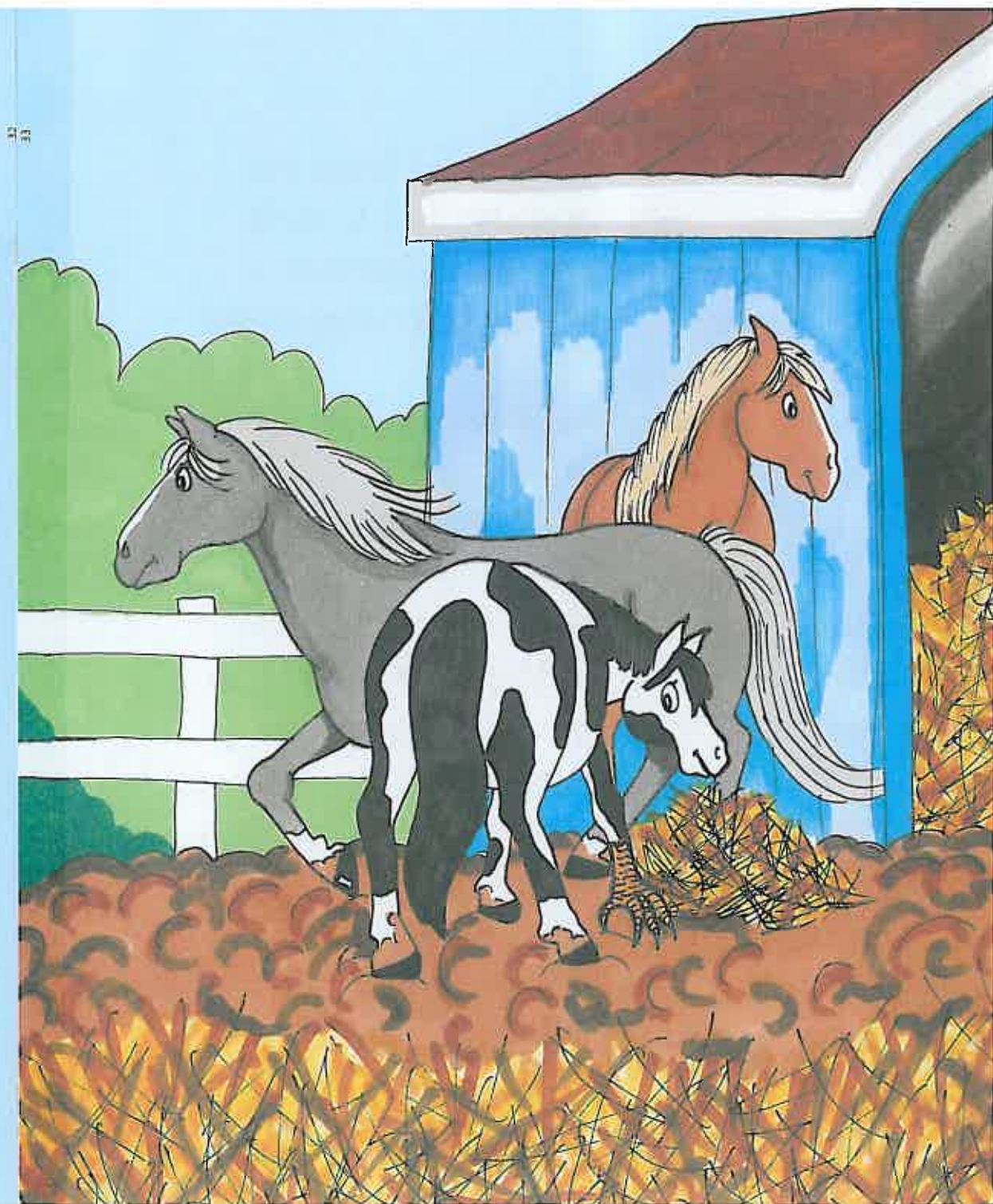
"Hvor skal vi så hen?" spurgte Mie, Daniel og Hans. "Vi skal besøge hestene," svarede Anne. "Se godt efter hvor I går, når vi kommer derhen." Anne var måske ikke den store ekspert i livet på bondegårde, men hun vidste, at man skulle se sig godt for, når man bevægede sig rundt blandt køer og heste.

Hestene virkede noget rastløse. Pruste travede nervøst frem og tilbage. Dens hove lavede store aftryk i pløret. En anden hest hakkede korn op fra jorden. Det gav et sæt i Anne. Hun rynkede øjenbrynene.

Hesten, der spiste korn, lagde pludselig mærke til, at Anne betragtede den. Hurtigt vendte den sin opmærksomhed mod en stak hø. Anne vendte sig om og sagde til Fido: "Vil du være så venlig at bede alle dyrene om at møde mig ude foran den store lade. Husk endelig, at få fårene med."

"Det skal jeg nok," svarede Fido. "Hvis de da ikke har fået fåre-syge." Fido lo af sin egen morsomhed og gik ud for at samle dyrene.

Snart var alle dyrene samlet foran den store lade, men Anne var ikke til at se nogen steder. Fårene var meget rolige, bortset fra en enkelt der hele tiden så sig nervøst omkring.

Pludselig rejste et af fårene sig op og stod på to ben. "Det er noget usædvanligt," snøvlede Pruste langsomt. "Får kan ikke stå på to ben."

Den havde ret. Det var i virkeligheden Anne, der havde forklædt sig. "Kan I nu gætte det?" spurgte hun. "Der er også en anden, der har forklædt sig." Hun trak masken af en meget forbavset hane. Den var blevet opdaget!

"Hvordan løste du sagen?" spurgte en skuffet hane. "Ingen, slet ingen, har gjort det før."

"Det var da nemt," kom det fra Anne.

"Du havde vanskeligheder med at svømme som en and, du fløj ikke bort som de andre krager, du var for mager til at være en gris, og heste hakker ikke korn. Sagen er slut."

Alle dyrene jublede. "Nu vil den vække os tidligt i morgen. Det er det vigtigste job på hele bondegården."

Detektiv Anne havde reddet bondegården og fundet ud af, hvorfor hanen var så vigtig.

Den næste morgen vågnede hanen klokken 5:37. Nogle minutter senere var alle andre også vågne takket være et temmelig gennemtrængende kykke-lykkyh.

Tude derimod lukkede øjnene og lagde sig mumlende til at sove. "Jeg kunne da også have klaret sagen."